

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/184/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113216823
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4113216823.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobkyne: H. Y., bytom R. XXX/X, XXX XX X., zastúpenej Nagy & Partners, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Športová 470/11, 924 01 Galanta, proti žalovanému: J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX B, XXX XX X., zastúpenému JUDr. Norbert Kálmán, advokátskou kanceláriou so sídlom Sv. Beňadia 30/B, 949 01 Nitra, o zaplatenie sumy 25.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/271/2014-85 zo dňa 28.09.2017 v spojení s opravnými uzneseniami č. k. 17C/271/2014-102 zo dňa 01.02.2018 a č. k. 17C/271/2014-127 zo dňa 28.05.2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravnými uzneseniami z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom č. k. 17C/271/2014-85 zo dňa 28.09.2017 v spojení s opravnými uzneseniami č. k. 17C/271/2014-102 zo dňa 01.02.2018 a č. k. 17C/271/2014-127 zo dňa 28.05.2019 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 25.000 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne, počnúc 05.02.2013 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobkyne. Žalobkyni priznal plnú náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 34, § 37 ods. 1, § 39, § 149 ods. 2, § 559 ods. 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „OZ“). V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa v spore domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 25.000 eur spolu s príslušenstvom. So žalovaným dňa 03.10.2012 uzavrela dohodu o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvođe, kde v článku III. predmetnej dohody sa dohodli, že žalovaný uhradí žalobkyni titulom vypořádania BSM sumu 25.000 eur, a to do 30 dní od výmazu informatívnej poznámky z LV č. XXXX, pre kat. územie M., obec X.. Žalovaný mal predmetnú sumu uhradiť do 04.02.2013, pričom svoj záväzok nesplnil.

2. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. Žalobkyňa si predmetnou žalobou uplatňovala nároky vyplývajúce z uzavretej dohody o vypořádání BSM zo dňa 03.10.2012. V priebehu pojednávania žalovaný uvádzal, že pre neho je predmetná zmluva neplatná. Ako dôvod neplatnosti predmetnej zmluvy namietal, že zmluva je neplatná z toho dôvodu, že nemôže niekomu dať 25.000 eur, keď peniaze nemá. Iný dôvod neplatnosti k zmluve neuvádzal. Dohodu podpísal, pred podpisom si ju riadne prečítal, je tam jeho podpis, dohodu podpísal bez akéhokoľvek nátlaku. Taktiež na pojednávani uviedol, že vie, čo z tej zmluvy vyplýva, že má zaplatiť finančný obnos žalobkyni.

3. Súd konštatoval, že strany sporu si svoje BSM vypořádali dohodou, ktorú riadne podpísali a platnosť tejto dohody účastníci nenapadli. Žalobkyňa si svoje povinnosti vyplývajúce z dohody o vypořádání BSM riadne splnila, čo aj žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil. Súd v predmetnom konaní nemal dôvod

riešiť platnosť, či neplatnosť predmetnej dohody, keďže žalovaný platnosť dohody žiadnym spôsobom nenamietal, na svoju obranu uvádzal len skutočnosti, že nemá finančné prostriedky, čo súd nepovažuje za podstatné a odôvodňujúce riešiť ako prejudiciálnu otázku platnosť, resp. neplatnosť predmetnej zmluvy o vyporiadaní BSM. Predpokladom platnosti dohody manželov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva je teda okrem iného aj to, že predmetom vyporiadania bol majetok, ktorý ako spoločne existoval v čase zániku tohto spoluvlastníctva, čo strany sporu nepopreli. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z dohody o vyporiadaní BSM po rozvoде, žalobkyni nevyplatil čiastku, na ktorej sa dohodli, súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 25.000 eur.

4. Pretože si žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce zmluvy riadne a včas nesplnil, čím sa dostal do omeškania, súd ho zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania, a to vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy tak, ako to požadovala žalobkyňa.

5. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní úspešná, súd je podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) priznal plnú náhradu trov konania.

6. Opravným uznesením č. k. 17C/271/2014-102 zo dňa 01.02.2018 súd prvej inštancie opravil záhlavie rozsudku tak, že v záhlaví v označení žalovaného doplnil označenie jeho právneho zástupcu, ktoré správne má znieť JUDr. Norbert Kálmán, advokátska kancelária so sídlom Sv. Beňadía 30/B, 949 01 Nitra. Pri vyhotovení rozsudku bol pri označení žalovaného opomenutý jeho právny zástupca, súd vykonal opravu tejto zrejmej nesprávnosti podľa § 224 CSP.

7. Opravným uznesením č. k. 17C/271/2014-127 zo dňa 28.05.2019 súd prvej inštancie opravil záhlavie rozsudku v časti označenia právneho zástupcu žalobkyne, ktoré má správne znieť Nagy & Partners, s.r.o. a opravil výrok a odôvodnenie rozsudku, ako aj zápisnicu o pojednávaní zo dňa 28.09.2017 v časti týkajúcej sa označenia žalovaného 1/ tak, že správne má znieť žalovaný. Keďže v rozsudku i zápisnici došlo k iným zrejмым nesprávnostiam, súd vykonal ich opravu podľa § 224 CSP týmto opravným uznesením.

8. Proti tomuto rozsudku podal v zákonej lehote odvolanie žalovaný navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnil odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) a f) CSP. Namietal, že jeho právnenmu zástupcovi nebol zaslaný rozsudok a ani nebol upovedomený o termíne pojednávania, na ktorom súd konal bez jeho prítomnosti. Nestotožnil sa s vyjadrením súdu, že platnosť dohody nespochybnil. Urobil tak vo vyjadrení zo dňa 07.09.2015 a súd má vždy povinnosť prihliadať na absolútnu neplatnosť úkonu. Aplikovať dohodu o vyporiadaní BSM na úpravu akýchkoľvek vzťahov medzi bývalými manželmi nepovažuje za zákonné. Nárok žalobkyne nie je nárokom z titulu vyporiadania BSM. Nehnuteľnosti uvedené v bode II. dohody neboli súčasťou BSM. Predpokladom uzatvorenia dohody o vyporiadaní BSM je existencia nevyporiadaného majetku v BSM. Ak predmetom dohody je vec, ktorá nie je súčasťou BSM, jedná sa o neplatný právny úkon, pretože z prejavu konajúcej osoby nie je zrejмый obsah jej vôle.

9. K podanému odvolaniu žalovaného doručila súdu vyjadrenie žalobkyňa navrhujúc napadnutý rozsudok ako správny potvrdiť. Súd sa so všetkými argumentmi žalovaného už vysporiadal a ten neuviedol žiadne nové skutočnosti. Vykonaným dokazovaním je jednoznačne preukázané, že žalobkyni vznikol nárok na zaplatenie sumy 25.000 eur, pričom predmetná suma jej nebola žalovaným riadne a včas uhradená. Pridžala sa doterajších vyjadrení.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že nie sú dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku. Preto tento rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia sumy 25.000 eur spolu s príslušenstvom na tom právnom základe, že so žalovaným dňa 03.10.2012 uzavrela dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kde v článku III. predmetnej dohody sa dohodli, že žalovaný uhradí žalobkyni titulom vyporiadania BSM sumu 25.000 eur, a to do 30 dní od

výmazu informatívnej poznámky z LV č. XXXX, pre kat. územie M., obec X.. Žalovaný mal predmetnú sumu uhradiť do 04.02.2013, pričom svoj záväzok nesplnil. Manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené rozsudkom Okresného súdu X. sp. zn. 15C/248/2009 dňa 18.02.2010. Vo veci samej rozhodol súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom tak, že žalovanému uožil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 25.00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % od 05.02.2013 až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozhodnutiu súdu podal odvolanie žalovaný, preto je preskúmanie správnosti napadnutého rozsudku predmetom tohto odvolacieho konania.

12. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

13. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

14. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Odvolací súd po prejednaní danej veci konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie pre absenciu dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia a predovšetkým pre uvádzanie navzájom sa rozporných tvrdení nie je preskúmateľný a postupom súdu tak došlo k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva strany na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

16. Podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. (IV. ÚS 14/07). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). Rozhodnutie súdu s jeho argumentáciou v odôvodnení má obsahovať súvislosti, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, a v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé.“ (I. ÚS 243/07, I. ÚS 402/08).

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie

navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Odôvodnenie rozsudku súdu musí teda obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku a súd sa musí vyrovnáť so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s odkazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale aj náležitým právnym zhodnotením. Ak rozsudok takéto odôvodnenie neobsahuje, potom je nezrozumiteľný, nepreskúmateľný a dochádza ním k porušeniu procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v civilnom konaní. Nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť súdneho rozhodnutia bráni jeho vecnému preskúmaniu v odvolacom konaní; konvalidácia tohto nedostatku súdom vyššej inštancie vo väčšine prípadov neprichádza do úvahy najmä z hľadiska zachovania princípu dvojinstančnosti konania. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožní strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže byť tiež dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

18. Odvolací súd v tomto prípade konštatoval, že odvolanie žalovaného bolo podané opodstatnene, keď žalovaný poukázal na rozporné tvrdenia a argumenty súdu v odôvodnení jeho rozhodnutia. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, ako boli posúdené skutkové tvrdenia uvádzané v podanej žalobe v spojení s jej prílohami, a nie je z neho jasné ani to, akými myšlienkovými pochodmi sa súd pri rozhodovaní riadil. Súd prvej inštancie v predmetnom spore aplikoval síce správne právne predpisy účinné v čase uzatvorenia dohody o vyporiadaní BSM, ale odôvodnenie v celej svojej podstate nie je len príliš strohé, ale aj absolútne rozporné. Tu odvolací súd poukazuje na niekoľko rozporných tvrdení súdu. V bode 22 súd konštatuje, že žalovaný namietal neplatnosť dohody o vyporiadaní BSM, pričom ako dôvod uviedol, len ten, že nemôže dať niekomu 25.000 eur, keď ich nemá. Iný dôvod k neplatnosti neuviedol. Následne v bode 24 súd uvádza, že žalovaný neplatnosť zmluvy žiadnym spôsobom nenamietal. Tieto dve tvrdenia sú v absolútnej rozpornosti a navyše ani jedno z nich nie je pravdivé, pretože z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný namietal neplatnosť dohody o vyporiadaní BSM, a to nie len uvedením dôvodu, že nemá finančné prostriedky, ale aj uvedením ďalších dôvodov. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na zápisnicu z pojednávania uskutočneného dňa 09.09.2015, kde vo vyjadrení právneho zástupcu žalovaného je v rozsiahlom rozsahu zachytená a vyjadrená jeho námietka voči platnosti dohody o vyporiadaní BSM spočívajúca na tom základe, že nehnuteľnosť uvedená v dohode o vyporiadaní BSM nebola nikdy súčasťou masy BSM, ani v čase rozvodu manželstva, preto je nemožné, aby dohoda o vyporiadaní BSM bola platnou dohodou, keďže sa nevzťahuje na spoločný majetok manželov. Právny zástupca žalovaného poukázal i na spojitosť medzi uzatvorenou kúpnu zmluvou na nehnuteľnosť medzi žalovaným a jeho otcom, ktorej platnosť pôvodne žalobkyňa spochybňovala v konaní vedenom na Okresnom súde X. sp. zn. 12C/58/2012. Z uvedeného vyjadrenia tak jednoznačne možno prijať záver, že žalovaný namietal platnosť dohody o vyporiadaní BSM, pričom touto námietkou v predmetnom spore je potrebné sa dôsledne zaoberať. Ďalšiu rozpornosť v tvrdeniach súdu prvej inštancie odvolací súd vzhliadol v tom, že súd prvej inštancie v bode 24 konštatoval nepodstatnosť riešenia ako prejudiciálnej (správne predbežnej) otázky platnosť, resp. neplatnosť zmluvy (správne dohody) o vyporiadaní BSM v tomto konaní, pretože žalovaný ju nenamietal, a tak súd nemal dôvod riešiť jej platnosť. Okrem toho, že odvolací súd už vyvrátil neexistenciu námietky neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM, dodáva, že súd prvej inštancie v tom istom bode 24 rozhodnutia deklaroval platnosť dohody o vyporiadaní BSM uvedením, že súd považuje zmluvu (správne dohodu) za platnú. V jednom odseku rozhodnutia sú tak vyjadrené dva odlišné argumenty súdu, a to že dohodu o vyporiadaní BSM súd neskúmal, a následne, že táto dohoda je platnou. Pre uvedené rozpornosti v tvrdeniach súdu prvej inštancie, ktoré sú relevantnými východiskovými skutočnosťami v danom spore, odvolací súd nemohol preskúmať správnosť napadnutého rozsudku, keďže nebolo zrejmé, či súd posudzoval, alebo neposudzoval platnosť dohody o vyporiadaní BSM, alebo či sa zaoberal alebo nezaoberal námietkami žalovaného o neplatnosti dohody o vyporiadaní BSM. Ako zmätočná sa súčasne javí tá skutočnosť, že súd v odôvodnení rozhodnutia používal namiesto pojmu dohoda o vyporiadaní BSM aj pojem zmluva, ktorým túto dohodu označoval, preto úplne nie je zrejmé, ako súd vyhodnotil žalobkyňou predloženú dohodu o vyporiadaní BSM, či ju považoval skutočne za dohodu bývalých manželov o vyporiadaní BSM alebo za iný právny inštitút občianskeho práva. Takéto nedostatočné a rozporné odôvodnenie rozhodnutia súdu zakladá jeho nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd nemohol preskúmať správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie S ohľadom na uvedené odvolací súd urobil záver, že nie sú dané dôvody ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Preto odvolanie žalovaného zhodnotil ako opodstatnené a v dôsledku toho napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) opätovne posúdi uplatnený nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 25.000 eur titulom vyporiadania BSM, pričom sa vysporiada s námietkou žalovaného o neplatnosti právneho úkonu - dohody o vyporiadaní BSM podľa § 37 ods. 1 OZ, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný, a tiež podľa § 39 ods. 1 OZ, kde je uvedené, že neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Pri svojom rozhodovaní bude mať súd prvej inštancie na zreteli zmluvnú voľnosť strán pri uzatváraní dohody o vyporiadaní BSM. Pokiaľ je totiž bezpodielové spoluvlastníctvo manželov vyporiadané dohodou, uplatňuje sa pri jej uzatváraní dispozitívna voľnosť účastníkov občianskoprávných vzťahov. Záverom odvolací súd dodáva, že súd sa pri rozhodovaní daného sporu bude riadiť ustálenou rozhodovacou praxou súdov v obdobných veciach a príslušnou judikatúrou, ktorej je v súvislosti s dohodou o vyporiadaní BSM dostatok (pozri napríklad rozhodnutie KS NR sp. zn. 25CoP/49/2017, rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 22Cdo 726/1999). Svoje nové rozhodnutie súd odôvodní skutkovo aj právne tak, aby zodpovedalo zákonnej požiadavke jeho presvedčivosti v zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 CSP a vysporiada sa v ňom i s námietkami žalovaného prezentovanými v podanom odvolaní. Zároveň s ohľadom na celkový výsledok sporu rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

20. K námietke žalovaného, že napadnutý rozsudok nebol jeho právnomu zástupcovi doručený odvolací súd dodáva, že toto procesné pochybenie súdu bolo odstránené dorúčením rozsudku právnomu zástupcovi žalovaného spolu s opravným uznesením dňa 21.02.2018. Aj keď v súlade s procesným právnym predpisom mal byť napadnutý rozsudok doručený len právnomu zástupcovi žalovaného (§ 110 ods. 1 CSP), súd prvej inštancie tento procesný prehrešok odstránil. Na pojednávanie uskutočnené dňa 28.09.2017, na ktorom bol vyhlásený rozsudok bol právny zástupca žalovaného riadne predvolaný, čo deklaruje i pripojená doručka nachádzajúca sa v súdnom spise.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).